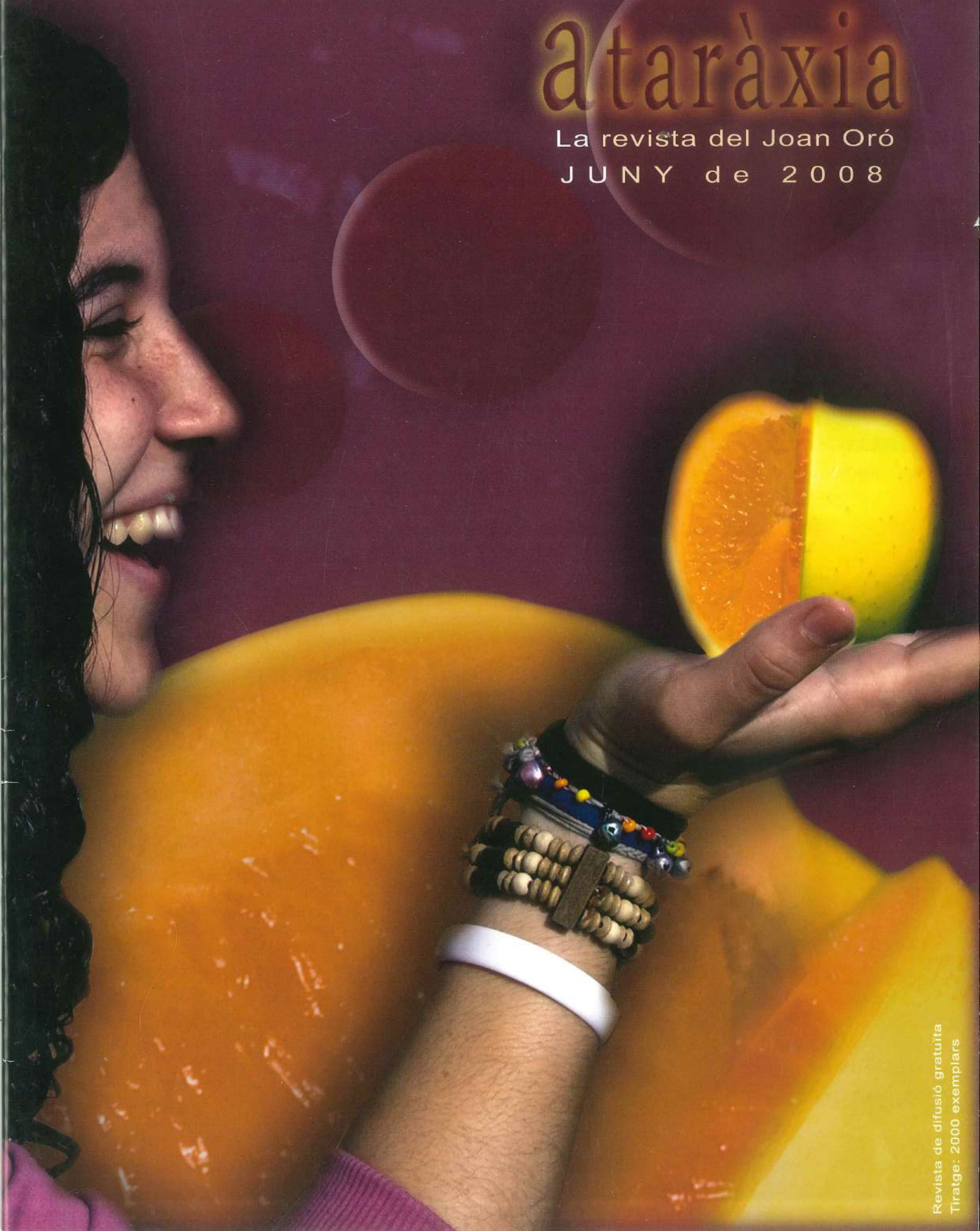

ataràxia

La revista del Joan Oró

JUNY de 2008

E DITORIAL

Sumari

Jubilacions.....	2
Agenda 21.....	6
Setmana de les llengües.	10
Premi Agustí Ricart.....	15
Premi Joan Oró.....	17
Gala de Batxillerat.....	20
Reportatges.....	22
Notícies.....	32
Le petit déjeuner.....	38
Cartells Arts Gràfiques....	39
The Colours.....	40

Redactors: I. Arbia, J. J. Banegas, O. Bresolí, A. Lorenzo, M. Navarro, S. Peinado, L. Pomar, N. Prades, T. T. Qiu, M. Romero, M. Sanahuja,
Coordinador de redacció: D. Serra.

Col·laboradors: E. Carreras, C. Palau, M. Sorribes, L. Bell-lloch, Noèlia Escuer, M. P. Ichart, M. Irun, Oriol Llobera, I. Prados, E. Miranda.

Maquetació: D. Serra

Portada: B. Elvira

Toshiro Kanamori és un mestre japonès que entén l'escola com un espai privilegiat per establir lligams. Els vincles generats en aquest temps de formació responen a la necessitat d'entendre la vida com una oportunitat per ser feliços. Però la felicitat no té res a veure amb assolir èxits o arribar a un estat d'eufòria permanent, com ens venen els cants de sirenes mediàtics. La felicitat és més aviat sentir la necessitat d'obrir el cor als altres i ser capaços de viure també en el seu cor. Tan senzill i tan complicat com això. L'empatia és la porta del coneixement de l'altre, un pont on es troben els sentiments, es comparteixen les necessitats i es preparen en comú els projectes de futur.

Desitjo que aquest curs, entre examen i examen, en la celebració de les festes populars, enmig de les pàgines dels llibres, en els premis aconseguits per la vostra tasca i esforç, en les excursions, dins les aules i també fora als passadissos, a la pissarra i a l'ordinador, entre preocupacions, il·lusions i somriures, hàgiu anat forjant una mica d'aquesta felicitat...

Dirigeixo des d'aquí un "que tingueu sort" molt especialment a la Mary i al José Manuel, professors que heu deixat petjada molt fonda en el nostre centre amb tota la vostra dedicació al llarg de tants anys, la vostra entrega, demostrant a tots nosaltres i a l'alumnat, la vostra professionalitat.

No vull deixar d'agrair la col·laboració de l'AMPA i de nombrosos patrocinadors, que ha fet possible imprimir la revista a color, dues vegades en aquest curs, una pels voltants de Nadal i l'altra és aquesta que teniu a les vostres mans.

I per acabar, no em puc estar d'expressar un sincer "gràcies" a tot el claustre de professors, perquè és una sort poder treballar junts per un repte comú, avançant pel mateix camí... de veritat.

Emma Carreras
Directora de l'IES Joan Oró

ELOGI D'UNA PROFESSORA

-Per què un professor es mereix un elogi?
Per la seva capacitat docent, que té a la base gran qualitat humana.

-Per què en aquesta data?
Perquè deixa la professió després de 36 anys d'exercir-la.

-Per què l'escriu qui signa?
Perquè ha tingut constància que n'és mereixedora durant els anys compartits al Seminari de Llengua Espanyola.

- Per què publicat a ATARÀXIA? Per dues raons:

- contradir el significat de la frase: "si no es parla d'uns fets, no existeixen".
- considerar que la revista del nostre institut ha de publicar els escrits que reflexionen sobre la realitat sempre dinàmica del centre.

MARY TORREGO ha estat professora 36 anys a l'institut Joan Oró; de la seva especialitat, ara anomenada Llengua espanyola i Literatura, n'ha impartit les modalitats definides a la legislació, que ha anat variant amb les modificacions del sistema.

En l'època de BUP i COU ensenyà preferentment Literatura quan la matèria requeria lectura completa de les obres i la seva anàlisi temàtica i formal. A l'etapa LOGSE ha continuat impartint Literatura, més rebaixada de continguts, fet que obliga a seleccionar els punts fonamentals de cada obra i a organitzar-ne un comentari bàsic.

Al nivell obligatori de l'ESO, la matèria de Llengua requereix treballar hàbits elementals: lectura, comprensió, expressió, conceptes, ... En l'evolució de l'ensenyament-aprenentatge de l'assignatura, la Mary ha sabut adaptar-se a les prescripcions, al nivell i l'interès de l'alumnat, aplicant els principis pedagògics adequats a cada situació.

Durant molts anys, inclòs el curs actual, la Mary ha estat Coordinadora tant de Llengua com de Literatura espanyoles de les Proves d'Accés a la Universitat; el càrrec comporta a més, ser vocal al tribunal de les proves amb la responsabilitat de corregir els exàmens corresponents.

Aquesta participació dóna al professor una visió global del nivell acadèmic dels alumnes, i li permet percebre l'encert o no, en el seu treball de l'assignatura. Cal dir que les notes de Literatura Espanyola a les proves de Selectivitat dels alumnes del nostre Institut han figurat entre les més altes de Catalunya; uns resultats prou eloqüents.

En la seva activitat i tracte, la Mary ha manifestat qualitats professionals i humanes que, tant companys com alumnes, hem pogut comprovar; en destaquem algunes:

- Competència: sòlida formació acadèmica, amb actualització continuada, que li proporciona un alt domini de la matèria; unida a la capacitat didàctica, li permet transmetre els continguts als alumnes de manera fàcil.

"Instal·lacions i Projectes Lleida, S.L."

www.instalproject.com

INSTALPROJECT

Bellavista, 24 baixos 25001 Lleida
tel/fax 973.212.829 mob 607.292.569
instalproject@instalproject.com

Instal·lacions i manteniments integrals:
Gas, Fontaneria, Calefacció, Aire condicionat,
Energia solar, Piscines,...

Truca'ns! Estem al teu servei!!!

Professors/es de llengua ja jubilats: Srs/sres. Llovera, Tudel, Palau, González, Parra i Torrego.

- Responsabilitat: complir les obligacions sense escatimar temps ni esforç.
- Generositat: a l'hora d'oferir la seva dedicació a participar en activitats complementàries i a organitzar-ne; en les tasques del Seminari, ...
- Educació refinada: sempre amb una actitud respectuosa, fins i tot, en situacions tenses o no agradables; aleshores mostra la seva fina ironia.
- Discreció: sense cap desig de protagonisme; hi és, però no es fa notar; actua i no ho proclama, ...

Una persona que ha demostrat la seva categoria professional i personal, honora el centre on ha exercit la docència, així com els companys que hem pogut gaudir del seu tracte; a més, no oblidem la consideració dels alumnes que han sabut valorar el seu mestratge.

Malgrat que a la realitat del món actual "corren malos tiempos para la lírica", tan estimada per la Mary, resulta adient acabar amb el fragment de la Rima IV de G. A. Bécquer:

"No digáis que agotado su tesoro,
de asuntos falta, enmudeció la lira;
podrá no haber poetas: pero siempre
habrá poesía.

...

Mientras en el mar o en el cielo haya un abismo
que al cálculo resista,
mientras la humanidad siempre avanzando
no sepa a dó camina,
mientras haya un misterio para el hombre,
¡habrá poesía!"

On hi hagi un clàssic...

Lleida, abril 2008, C. Palau

Amb motiu de la jubilació del professor i catedràtic d'història J. M. Rodríguez, hem decidit fer-li unes preguntes que, amablement, ha tingut la gentilesa de contestar-nos.

- Sr. Rodríguez, expliqui'ns com ha estat la seva carrera com a docent?

Les meves primeres oposicions daten de l'any 1966 a Primària. Després del servei militar, vaig ser destinat a les rodalies de Barcelona durant vuit anys. Vaig fer les oposicions a Institut de Batxillerat com a catedràtic de Geografia i Història a l'any 1974. El meu primer Institut va ser el Manuel de Pedrolo de Tàrraga. L'any 1980 demano trasllat al Joan Oró de Lleida on m'he dedicat a la meva feina ininterrompudament, excepte un curs. En total 42 cursos a l'ensenyament públic.

- Troba que la feina ha canviat molt durant aquest anys? En quins aspectes?

La diferència és abismal entre els primers anys i la situació actual. La societat ha canviat els valors, la mentalitat i els costums. En aquest temps s'han introduït elements favorables i altres de dolents. L'ensenyament públic era de molta qualitat quan vaig començar i per qüestions sovint polítiques, que no professionals, s'ha degradat.

- Segur que en tots aquest anys haurà viscut un munt d'anècdotes, ens en pot explicar alguna?

Sempre me'n recordaré d'una conversa que vaig escoltar en un bar entre dos professionals que parlaven de les notes dels seus fills. Un d'ells s'enorgullia del seu nen remarcant que els excel·lents del Batxillerat els havia tret al Joan Oró, no en un col·legi privat molt conegut de la nostra ciutat. Quant a alguna anècdota corregint exàmens, doncs em vaig assabentar que els espanyols emigraven a Alemanya i allà feien amb ells salsitxes de Francfort o que Alexandre el Gran, avançava per Alcarràs amb les seves falanges macedòniques.

- Recentment ha publicat un llibre sobre l'almirall espanyol Blas de Lezo...

Des de sempre m'ha agradat el segle XVIII espanyol tant des del punt de vista econòmic com polític. Una mica saturat d'interpretacions històriques de tota mena i de contradiccions evidents, m'he interessat per les fonts històriques i vaig tenir la sort de conèixer el diari de l'Almirall gràcies al *Museo Naval de Madrid* que amb un tracte exquisit m'ha facilitat tota la documentació sobre el tema.

Tinc pensat escriure un altre llibre sobre el tema del comerç i la marina del XVIII. Ja m'han ofert bibliografia i documents familiars de personatges importants. Aquest estiu comprovaré si les fonts són suficients per tornar a escriure sobre aquest segle.

- A quines coses pensa dedicar-se a partir d'ara? Projectes ...

Sou un gran amant de la música i ara que suposo tindrè temps, tornaré amb força a seguir amb el cant coral i a tornar a provar algun instrument que vaig practicar a la meva joventut.

Li desitgem de veritat una feliç jubilació.

Redacció

L'agenda 21

L'institut segueix compromès amb els objectius de conscienciació dels seus alumnes i, per extensió, de la societat lleidatana per un futur ecològicament sostenible. Heus ací algunes de les activitats dutes a terme dins de l'Agenda 21.

Més informació a <http://blocs.xtec.cat/iesjoanoroagenda21/>

Dins el programa de l'Agenda 21 del nostre centre, es convocà el Concurs Fotodenúncia 2008, amb la intenció de sensibilitzar-nos vers les actuacions agressives amb el medi ambient, que trobem encara massa sovint (abocadors incontrolats, males pràctiques ambientals, actituds no respectuoses amb el medi ambient...) En aquesta primera edició, ha resultat guanyadora la Dèlia Sacristán, de 3r A, amb la imatge titulada "Jo per aquí no hi passo". L'entrega del premi es va fer coincidint amb els premis de literatura Agustí Ricart, que s'emmarquen dins els actes de Sant Jordi.

Foto guanyadora del concurs

La Dèlia Sacristán rebent el premi.
A la pàgina següent altres fotos també premiades.

SERMAN PORT

■ Automatismes per a portes

■ Control d'accessos

■ Portes automàtiques

■ Comandaments a distància

■ Manteniment de pàrquings

Oficines i Vendes:

Alcalde Recasens, 23 - 25005 - Lleida

Tel. 973 22 08 57 Fax. 973 22 82 53

ANTÀRTIDA

Un moment de la intervenció del conferenciant

Dins dels actes programats per l'agenda 21, el periodista Emilio Varela va presentar al saló d'actes de l'institut el seu projecte «Antàrtida». Amb un estil amè i entretingut, ens va explicar el seu recorregut pel sud de la serralada dels Andes, la Patagònia, l'estret de Magallanes i la zona antàrtica on va estar realitzant estudis sobre la fauna i la flora local durant. En un fràgil ecosistema, de característiques molt peculiars, els éssers vius s'hi adapten al medi de la millor manera possible. Però els canvis que s'hi estan produint, principalment degut a l'acció humana i al canvi climàtic, tenen com a

conseqüència modificacions de l'entorn i això posa en perill la supervivència de les espècies autòctones.

Després es van projectar uns documentals sobre l'Antàrtida.

Per cloure, vam fer un col·loqui obert (Antàrtida i canvi climàtic) on vam poder preguntar sobre els dubtes o altres qüestions relacionades amb el tema.

El Sr. Varela ens va recomanar el llibre «Atrapados en el hielo» que narra l'aventura dels pioners que fa uns 100 anys van anar a aquell continent i s'hi van trobar atrapats per l'hivern antàrtic.

Redacció

Emilio Varela amb els nostres alumnes

El seu Centre Unipost

Servei Postal Nacional

Martí Gralla, 4 - baixos. Tel.: 973 22 05 06. 25005 LLEIDA

Sant Diego de Califòrnia, 9 - baixos. 25600 BALAGUER

Lluís Millet, 4 - baixos. 25300 TÀRREGA

Raval Coma, 50 - baixos. 25210 GUISSONA

Atenció al Client
902 902 242

www.unipost.es

S

ETMANA DE SANT JORDI,

ETMANA DE LES LLENGÜES

L'any 2008 ha estat declarat per la UNESCO *L'Any internacional de les llengües i del diàleg intercultural*.

El nostre centre ha volgut participar en aquesta celebració dedicant un mica més d'atenció al reconeixement de les llengües presents en la nostra societat i evidentment també en les nostres aules, passadissos i patis.

Tot prenent la llengua catalana com a eina vehicular i com a mitjà d'integració i de cohesió social de tota la comunitat educativa hem organitzat una sèrie d'activitats a l'entorn de les llengües.

I ha estat durant la setmana de Sant Jordi quan s'han concentrat el major nombre d'actes.

Vam començar el dilluns 21 d'abril amb la representació teatral de

[illegible][illegible][illegible][illegible]

Fig. 1. Location of the study area in the Iberian Peninsula. The map shows the location of the study area in the north-east of Spain, near the border with France and Andorra. The study area is highlighted in the north-east of Spain, near the border with France and Andorra.

[illegible]

Romani (lingua)	
Nome	lingua romani
Paese	Italia
Regione	Emilia-Romagna
Località	Castellazzo Bolognese
Parlanti	100
Stato di conservazione	in via d'estinzione
Classificazione	Indoeuropeo Italico Romano
ISO 639-1	roa
ISO 639-2	rom
ISO 639-3	rom

Il romani (o romeno) è una lingua romanza parlata a Castellazzo Bolognese, villaggio della provincia di Bologna. Parleranno romeno solo i discendenti, di linea paterna, di quelle famiglie emigrate da Castelli e Gualandino, nel 1860, per il lavoro nei campi, in Emilia e in Puglia. La lingua è parlata solo in famiglia e in occasioni speciali. È considerata una lingua in via d'estinzione. È parlato da circa 100 persone, che sono tutti discendenti di emigranti italiani. La lingua non ha un alfabeto, ma si scrive con l'alfabeto italiano. La lingua è parlata solo in famiglia e in occasioni speciali. È considerata una lingua in via d'estinzione.

Esempi romani

Il romani è una lingua romanza parlata a Castellazzo Bolognese, villaggio della provincia di Bologna. Parleranno romeno solo i discendenti, di linea paterna, di quelle famiglie emigrate da Castelli e Gualandino, nel 1860, per il lavoro nei campi, in Emilia e in Puglia. La lingua è parlata solo in famiglia e in occasioni speciali. È considerata una lingua in via d'estinzione. È parlato da circa 100 persone, che sono tutti discendenti di emigranti italiani. La lingua non ha un alfabeto, ma si scrive con l'alfabeto italiano. La lingua è parlata solo in famiglia e in occasioni speciali. È considerata una lingua in via d'estinzione.

Il romani è una lingua romanza parlata a Castellazzo Bolognese, villaggio della provincia di Bologna. Parleranno romeno solo i discendenti, di linea paterna, di quelle famiglie emigrate da Castelli e Gualandino, nel 1860, per il lavoro nei campi, in Emilia e in Puglia. La lingua è parlata solo in famiglia e in occasioni speciali. È considerata una lingua in via d'estinzione. È parlato da circa 100 persone, che sono tutti discendenti di emigranti italiani. La lingua non ha un alfabeto, ma si scrive con l'alfabeto italiano. La lingua è parlata solo in famiglia e in occasioni speciali. È considerata una lingua in via d'estinzione.

Il romani è una lingua romanza parlata a Castellazzo Bolognese, villaggio della provincia di Bologna. Parleranno romeno solo i discendenti, di linea paterna, di quelle famiglie emigrate da Castelli e Gualandino, nel 1860, per il lavoro nei campi, in Emilia e in Puglia. La lingua è parlata solo in famiglia e in occasioni speciali. È considerata una lingua in via d'estinzione. È parlato da circa 100 persone, che sono tutti discendenti di emigranti italiani. La lingua non ha un alfabeto, ma si scrive con l'alfabeto italiano. La lingua è parlata solo in famiglia e in occasioni speciali. È considerata una lingua in via d'estinzione.

l'obra *AFAMATIC* per part de la companyia *Inestable 21* de l'Aula de teatre de Lleida, en la qual actuà l'alumne de segon de batxillerat de l'IES J.Oró, Gerard Tresànceh. L'actuació de tot el grup va ser brillant, sota la direcció de l'exalumne del centre i actual cap d'estudis de l'Aula Municipal de teatre, Antonio Gòmez.

L'obra pretén retre homenatge a l'antiga *comèdia de l'art* italiana amb una història divertida i plena d'emolòcs, amb els personatges típics d'aquest gènere teatral.

Alguns dels cartells fets per celebrar la setmana de les llengües

El jurat, acompanyat del conferenciant Albert Turull

Alba i Cristina, en català

Nicoletta i Geogiana, en romanès

Ayoub, en àrab

Anna i Jennifer, en castellà

Beilei, en xinès

Aïssatou, en francès

Valeria, en rus

Steven, en anglès

El dia de *Sant Jordi* es va centrar en les llengües i la seva diversitat. Alumnes procedents de diferents països, que estudien ara en el nostre institut, van deixar sentir la seva veu autòctona, acompanyats de d'altres alumnes catalans, recitant un poema de Josep Piera, autor valencià, que parla sobre la poesia, sobre les paraules.

El van llegir primer en català i després traduït a vuit idiomes, romanès, castellà, xinès, urdú, francès, anglès, àrab i rus. Diferents accents, diferents mots per expressar el mateix contingut, el mateix sentiment.

Com diu el poeta, les paraules són uns signes d'identitat que *diuen d'on venim, on anem, i qui som*.

Aquesta germanor va venir agombolada amb la música del violoncel del nostre professor de música, David Esterri, que va interpretar el *Cant dels ocells* de Pau Casals i altres melodies provinents dels diferents països participants en la lectura poètica.

David Esterri, tocant «el cant dels ocells»

Els guanyadors del concurs, el Gerard (llegint), l'Èric i el Gabriel

L'Èric, guanyador del premi de poesia de batxillerat

A continuació es van lliurar els premis literaris *Agustí Ricart*. El jurat estava format per la directora del centre, Emma Carreras, dos membres del departament de castellà, Mari Torrego i Isabel Roca, i dos membres del departament de català, David Guiu i Marina Sorribes.

El jurat va considerar desert el premi de prosa en el nivell d'ESO.

El premi en la modalitat de poesia va ser per a l'alumne de tercer d'ESO, Gabriel Mendoza amb el poema *Un món entre tots*.

Pel que fa al batxillerat els guanyadors van ser: Gerard Tresàncez en la modalitat de prosa amb l'obra *Estimada Laura* i Eric Miranda en la modalitat de poesia amb l'obra *Això no és poesia*. Els premis van consistir en un taló de 90 euros per a cada un dels guanyadors.

Felicitats a tots ells, i animem la resta d'alumnat a participar massivament en aquests certàmens que pretenen fomentar les inquietuds literàries dels joves escriptors.

En el lliurament dels premis també va participar el nostre convidat d'honor, el professor de lingüística del Departament de Filologia catalana de la UDL,

Albert Turull, el qual va dissertar, a continuació, sobre la "Gestió del multilingüisme en el món contemporani".

La conferència va anar adreçada als alumnes de batxillerat del centre, que van poder conèixer diferents models del tractament del plurilingüisme arreu del món.

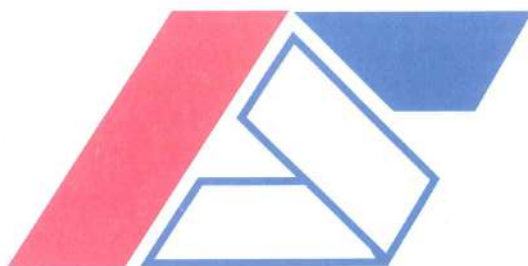
Per cloure la setmana dedicada a les llengües, el divendres 25 d'abril els alumnes de 4t d'ESO i de 1r de batxillerat van participar en uns tallers de llengua organitzats pel Departament d'Acció social i Ciutadania.

Durant aquests dies els diferents seminaris de llengües del nostre centre han anat penjant informacions i treballs fets pels alumnes a l'entorn de la llengua, la literatura, i Sant Jordi.

Volem destacar la magnífica col·laboració del seminari de Visual i Plàstica i del d'Arts Gràfiques que han contribuït perquè l'exposició fos un èxit.

Així mateix agraïm a tot l'alumnat i professorat de l'IES Joan Oró, que han participat en els diferents actes, el seu valuós suport.

Lídia Bell-Iloch i Marina Sorribes.

ASCENSORS F. SALES, S.L.

Central:

C/. Alfred Perenya, 67 · 25004 LLEIDA
Tel. 973 72 77 56 · Fax 973 72 73 37

DELEGACIÓN:

HUESCA
C/. Tamarite de Litera, 5 - bajos
22300 BARBASTRO
Tel./Fax: 974 31 46 19

DELEGACIÓN:

C/. Dr. Pasteur, 21
08700 IGUALADA
Tel./Fax: 93 805 53 01

DELEGACIÓN:

BARCELONA
C/. Terra Baixa, 19-21
08901 L'Hospitalet de Ll.
Tel.: 93 260 21 97
Fax: 93 260 21 98

DELEGACIÓN:

C/. Doctor Zamenhof, 27-29
08240 MANRESA
Tel./Fax: 93 876 25 76

DELEGACIÓN:

ZARAGOZA
Polg. Ind. BTV
C/. Geráneo, 54
50171 La Puebla de Alfindén
Tel.: 976 10 58 67
Fax: 976 10 86 79

premi literari

Agustí Ricart

Premi poesia ESO

Un món entre tots

Jo vaig ser, qui vaig començar,
en tinc la culpa

Ja ho sé, no ho puc evitar,
no trobo cap disculpa

Per la contaminació la solució he de trobar,
ja que la fauna i la flora hem de salvar

Però jo sol no ho podré afrontar,
dona'm la teva mà i podrem guanyar

Un món ple d'alegria;
Un mar en embranzida;
Un sol ple d'energia;
I l'home amb més anys per a la vida.

Jo creia que no podia, però si tots col·laborem i reciclem
aconseguiem la meta escollida
i una sana vida.

Gabriel Mendoza 3r ESO

Premi poesia Batxillerat

8a estació: LES GANES DE VIURE

Això no és poesia

*Això no és poesia,
és el meu cor
que crida.*

Quan de cansament s'omple el cos,
i la tendresa circula pels llençols,
el silenci esdevé la reina nit,
la foscor acaricia el meu llit.

Lentament em submergeixo,
m'oblido que existeixo,
l'esperit... ni el sento!
Aïllat del món, no penso.

Escolto una veu poderosa,
que crida qui sap des d'on,
em parla desordenat i amb força,
es rebel·la contra aquest món.

És el meu cor, sé que és ell,
no està content, no accepta res!
Queixes i més requeixes!
Una explosió de sentiments.

*Això no és poesia,
és el meu cor
que crida.*

Crida cor, **crida fort!**
Que només tu saps il·luminar-me,
m'ajudes a trobar la paradoxal
calma en les tempestes més salvatges.

Crida cor, **crida fort!**
Que només tu em dones l'alè,
els somnis que després oblidaré,
d'altres guardaré...
(tallaran la mala herba del camí).

Crida cor, **crida fort!**
Que tu em recordes la bellesa
de beure somriure el Sol cada matí,
d'engolir el ball de rellotges sens fi.

Crida cor, **crida fort!**
Que tu m'omplis d'il·lusió,
sense tu no anhelaria el moviment,
com si aigua fos en un desert.

*Això no és poesia
és el meu cor
que crida.*

Sense patiment, no hi hauria creixement,
sense desig, no hi hauria camí,
sense llamps i trons, no existiries, cor!
Sense vida... ai sense vida!

Vull seguir avançant, recte, endavant!
Ni muntanyes com espases,
ni rieres furioses, ni vents ferotges,
no deixaré que res m'aturi, cor!

Vull seguir somiant, desitjant!
Navegant per mars desconeguts,
descobrint paradisos perduts
perquè tu ets amb mi, cor!

Vull seguir cantant. **Les paraules!**
Exploten, reboten, xoquen,
trenquen les meves cadenes,
m'alliberen
perquè tu ets aquí, cor!

Com un pidolaire al seu humil tros de pa,
jo, a tu, sempre m'aferraré.
Com un boig enamorat, entregat i encegat,
jo, a tu, mai t'abandonaré.

*Això no és poesia,
és el meu cor,
que crida:*

CREU EN LA VIDA I EN LA POESIA

Èric Miranda

premi JOAN ORÓ

VII edició

Amb un rècord de participació, tant d'escoles com d'alumnes, el *premi Joan Oró* es consolida com el més important del panorama lleidatà per alumnes de sisè de primària. Després de realitzar les proves en els diferents apartats el jurat va atorgar els premis als millors participants:

Primer Classificat: Gabriel Macià de l'Escola Alba. Premi: ordinador portàtil.

Segon Classificat: Júlia Olarieta de l'Escola Frederic Godàs. Premi: bicicleta

Tercer Classificat: Llibert Reixach de l'Escola Alba. Premi: reproductor MP4

A més a més, el jurat ha determinat donar tres accèssits (Isaac El Badaoui de l'escola Pràctiques I, Marc Roset de l'Escola Alba i Quim Aguiló), i un reconeixement del treball en grup al centre Pràctiques I.

Moltes gràcies a tots per haver participat, i enhorabona als guanyadors.

Foto dels participants en el VII Premi Joan Oró durant l'entrega de premis

Isaac El Badaoui, accèssit

Marc Roset, accèssit

Quim Aguiló, accèssit

Llibert Reixach, 3r premi

Júlia Olarieta, 2n premi

Gabriel Macià, 1r premi

AUTOCARS PONS, S.L.

Circuit turístic per tot Europa, Nord d'Àfrica,
Col·legis, grups, etc...

- Autocars de 16 a 60 places
- Gran Luxe
- Conductors especialitzats en grans rutes

Polígon Industrial «El Segre»
c/ La Fornal, 16-19
25191 LLEIDA
Telèfons: 973 202 186 i 973 202 201
Fax: 973 202 154
E-mail: pons@autocarespons.com
Web: www.autocarespons.com

**OBRA NOVA, REFORMES, REHABILITACIONS,
OBRA CIVIL PER A INDÚSTRIES I MANTENIMENT
DE COMUNITATS.**

**PRESSUPOSTOS DE PALETERIA, PINTURA,
FUSTERIA, TANCAMENTS D'ALUMINI I PLADUR,
FALS SOSTRE, ETC.**

Articat

C/ VERGE DEL BLAU, 5 baixos

25005 LLEIDA

Telèfon i fax: 973 243 120

Mòbils: 605 851 583 - 658 892 464

E-mail: articat@telefonica.net

Gala Batxillerat

Com cada any per aquestes dates els alumnes de segon de batxillerat acaben les classes i s'acomiaten de l'institut on han estat estudiant i formant-se, molts d'ells durant sis anys. La celebració d'aquest comiat es va dur a terme el divendres 23 de maig a la sala d'actes on s'hi van reunir alumnes, professors, pares, mares i altres membres de la comunitat educativa. La vetllada va començar amb una xerrada a càrrec de la professora de la UdL Glòria Jové que va fer esment del canvi que suposava per a la vida dels nois i noies acabar els estudis de secundària per obrir-se nous camins. Els alumnes G. Tresàncez i L. Messegué van pronunciar unes paraules glossant el seu pas per l'institut.

També hi va haver música a càrrec d'un grup d'alumnes del mateix segon de batxillerat. L'acte central de la gala va ser l'entrega d'orles a tots els nois i noies de la promoció.

Per acabar la jornada es va fer un pica-pica al porxo i un multitudinari sopar al bar de l'institut.

Volem donar-vos les gràcies per la vostra aportació al Joan Oró i desitjar-vos el millor per al futur.

Fuente Ovejuna

El dilluns 14 de gener, els alumnes de batxillerat van tenir l'oportunitat de veure una representació d'una de les peces teatrals més conegudes i exitoses de l'escriptor Lope de Vega al teatre l'Escorxador: Fuente Ovejuna.

Malgrat un inici i un desenllaç una mica inventats per donar entrada i final als moments importants, i amb només cinquanta minuts de durada, la representació es podia entendre perfectament. La història en sí tracta sobre un poble que està en contra del comendador, qui aprofita el seu poder per aconseguir tot el que vol, i emportar-se les dones que vulgui, siguin casades o no.

Fins que un bon dia els seus habitants no aguanten més i el maten. Aquesta situació fa que les autoritats vagin a buscar els culpables però no els troben, ja que tots callen.

Una obra ben presentada, més si es té en compte que només eren cinc actors per fer molts personatges. Cadascun d'ells feia diferents caràcters, i el que més valoro jo, que sent tan pocs actors van representar un casament i va quedar molt realista. Va ser una escena molt ben elaborada i aconseguida.

Al finalitzar l'acte, va haver una estona per a preguntes i respostes, conèixer els actors...

Núria Prades

COSMOCAIXA

El dimecres dia 13-02-2008 vam fer una sortida del departament de Filosofia al CosmoCaixa de Barcelona. Ens vam llevar aviat, ja que havíem de sortir de Lleida a les vuit del matí. A les onze vam arribar al CosmoCaixa. Ens vam repartir en dos grups, uns farien la visita més aviat i els altres després. Primer de tot vam anar a veure una mena de bosc tropical, que estava en un recinte tancat o solàrium. Allà hi havia diferents espècies animals i vegetals: serps, formigues, piranyes, tortugues, granotes, peixos tropicals... A l'acabar ens va tocar fer la visita guiada per tot el recinte del museu: el guia ens va explicar tots els temes relacionats amb la matèria, és a dir, qui som, d'on venim, tot explicat en termes de l'evolució de les espècies... També ens va ensenyar un seguit de mostres relacionades amb el nostre passat i l'evolució per part de l'home respecte als altres éssers vius. Així doncs, una visita ben educativa. Quan vàrem finalitzar la visita guiada, vam anar al planetàrium que és una sala de tamany mitjà amb el sostre en forma de volta i que feia de pantalla de la sala. Era com si hi estiguessis dins de la pantalla, la qual feia un efecte 3D impressionant! Un home va entrar a la sala, ens va dir que ens ensenyarien un documental relacionat amb l'espai. Allà vam poder entendre la teoria de la creació de l'espai mitjançant el Big Bang, també vam veure les galàxies, estrelles que tenim al voltant, els planetes... A l'acabar vam tornar cap a casa satisfets, sens dubte una sortida interessant.

Redacció

El passat 1 d'abril vam visitar la universitat de Lleida dins dels actes de la 5a Setmana de la Comunicació. El senyor Jaume Balagueró, director de cinema, va fer una xerrada sobre el seu darrer treball: *REC* que, com és habitual en ell, és una pel·lícula de terror i, també és en aquest cas, de sang i fetge, i grans ensurts.

Jaume Balagueró a l'esquerra, durant la xerrada

El Sr. Balagueró ens va explicar que volia un film de terror que no fos com els altres i, prenent la idea d'una pel·lícula poc coneguda, se li va ocórrer fer el mateix però adaptant-ho al seu gènere predilecte. La idea era gravar en primera persona

També vam visitar les instal·lacions de la facultat

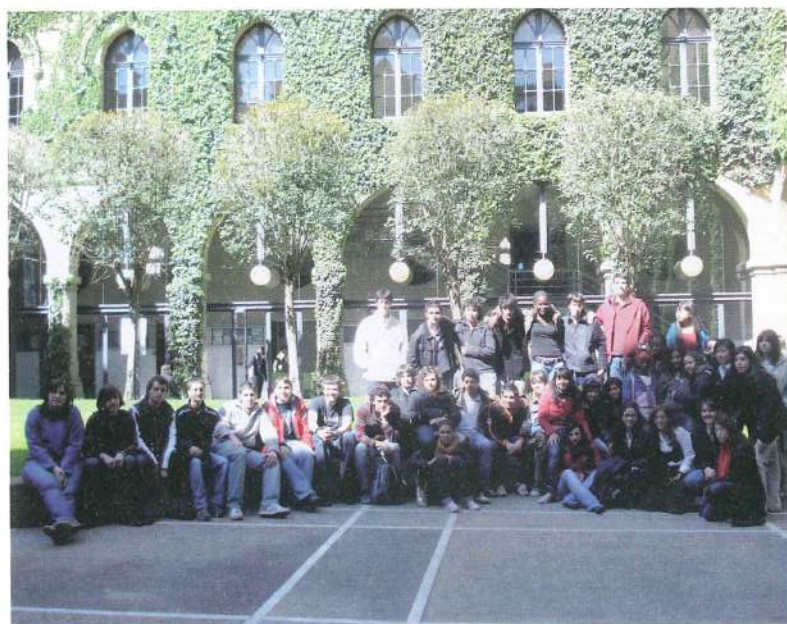
com si fos un documental, sense cap tipus d'efecte sonor o visual, sense cap guió escrit. La pel·lícula havia de quedar completament realista. Al no tenir efectes sonors no se sabia mai quan passaria alguna cosa. Amb una sola càmera filmant les escenes l'espectador només pot veure el que veu el càmera. Sense guió la pel·lícula es percep molt més real. A més, aquesta manera de treballar va molt bé quan no tens gaire pressupost. Després els beneficis han estat immensos per la gran recaptació que ha aconseguit.

Quan vam veure la pel·lícula la majoria vam quedar satisfets del bon resultat del treball del director lleidatà.

Després de la projecció i d'escoltar la xerrada del director, vam visitar les instal·lacions on s'imparteix el segon cicle de Comunicació Audiovisual: les cabines d'edició, l'estudi de so, la sala multimèdia, el plató, la unitat mòbil, etc. D'aquesta manera vam fer-nos una bona idea del complicat que pot ser la producció d'una pel·lícula.

Redacció

Foto del grup dins la UdL

MAR DE LLENGÜES

Els alumnes de 4t d'ESO van assistir-hi...

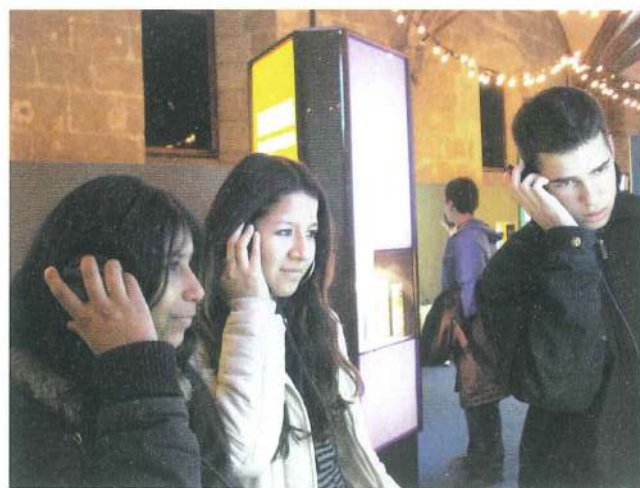

... i els de tercer també

Durant el mes de febrer els alumnes de tercer i quart d'ESO han visitat l'exposició de l'IEI Mar de llengües, els parlars de la Mediterrània. Aquesta activitat, organitzada pel departament de llengua catalana, ha servit per fer conèixer al nostre alumnat la realitat lingüística que ens envolta. Han pogut comprovar la gran diversitat de llengües que trobem en les terres del Mediterrani, les han pogut escoltar i visualitzar a través d'unes cabines de vídeo, descobrir nous alfabets... Han après a valorar i respectar la gran riquesa cultural que s'amaga darrere de cada llengua.

M. Sorribes

I... aquest quin idioma és?

SHAOLIN 少林

i

WUDANG 武当

Potser molts de vosaltres la imatge que teniu de la Xina és la d'un país en vies de desenvolupament. Potser simplement el veieu com el país d'on surt tota la producció que posa MADE IN XINA. Però la Xina té una cara que potser poca gent coneix...

Del 6 al 9 de març es va escenificar un espectacle a Lleida sobre *Shaolin* i *Wudang*. Per començar: què és *Shaolin* i *Wudang*?

El monestir de *Shaolin* és probablement un dels monestirs budistes més coneguts a Occident. Allí hi viuen monjos que cada dia practiquen arts marcial i, a més, a unes hores intempestives, a trenc d'alba. Les arts marcial (Wu shu) o l'estil de lluita és més conegut com *Kong Fu*.

La muntanya *Wudang* està situada a la província de Hubei. És famosa, sobre tot, per tenir uns cims exòtics, envoltats sempre de núvols flotants i bromes misterioses. Allà hi practiquen el *Taichí*, un art molt diferent del *Kong Fu*.

Antigament aquests dos «bàndols» enfrontats governaven la Xina. Tothom els coneixia i els temia. Avui dia queden pocs monjos que conservin i practiquin aquestes arts.

Els dies 6 al 9 de març, *Shaolin* i *Wudang* es van reunir a Lleida per fer un espectacle

conjunt organitzat i patrocinat per l'ajuntament de Hubei, per tal que els europeus coneguïn aquestes tradicions. L'espectacle durava 3h. Mostraven l'estil de lluita, el control del cos, l'energia que hi flueix, etc. Feien demostracions de coses que semblen impossibles com trencar una barra de ferro amb el cap o trencar llances amb el pit. «Es poden fer coses miraculoses controlant el *txi* (energia)» va dir el mestre. El show hi incloïa una orquestra en directe: els Ying Yang. A mi personalment em va agradar molt: veies coses que mai haves vist, t'ensenyaven coses en directe que només ho haves vist a les pel·lícules, en una paraula... magnífic. El mestre ens va transmetre aquestes frases entre d'altres:

«L'entrenament és la base de l'èxit, i la vida no té cap altre sentit que entrenar, entrenar i entrenar.»

«La lluita més gran és la lluita contra un mateix, eixa rutina diària en la qual no pots guanyar però cal intentar-ho, si no ho intentes cada dia estàs perdut.»

Doncs ja coneixeu l'altre cara de Xina. No us vénen ganes de fer *Kong Fu* o *Taichí*?

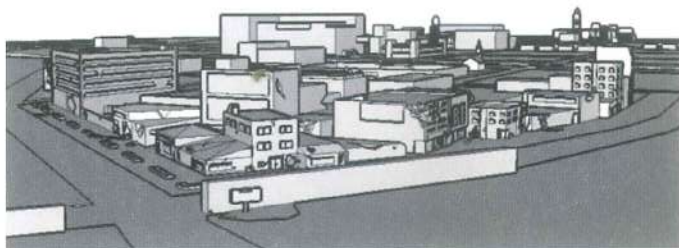
Ting Ting Qiu

ZOMBIFOBIA

Després de l'èxit de George A. Romero amb les seves pel·lícules de morts vivents, ara s'està produint a Lleida un film totalment animat, tant en 2 com en 3 dimensions sobre la mateixa temàtica:

Amb un intent més de l'ésser humà per jugar a ser Déu, un virus s'extén pel nord d'Espanya, provocant que tots els organismes afectats comencin a mutar i a prescindir de l'oxigen per seguir vivint. Finalment acaben per alimentar-se de carn humana, cosa que als americans no els farà gràcia i amenaçaran amb destruir tota Europa si cal. Finalment ambdues races (humans i zombis) començaran la tercera guerra mundial amb l'objectiu de fer-se els amos del món.

Al comprovar que moltes de les persones que coneixien el projecte el titllaven de «satànic» o «irracional», aquest llargmetratge esdevingué una comèdia absurda amb musical inclòs. Hi són presents moltes referències a d'altres pel·lícules com *Alien vs. Predator*, *Resident evil* i també els *Simpson*.

Alguns dels programes que s'utilitzen per a la producció com 3ds max, maya, flashMX o bender (que també serveixen per a fer videojocs), superen els 1000 euros i, per aprendre a usar-los mitjanament es tarda més de tres setmanes. Per sort existeixen manuals, tant a llibreries com a internet.

La data de l'estrena? Al 2012 en parlarem; donar moviment a un ninot 12 cops per segon durant 80 minuts dona un munt de feina. L'«staff» i el director, encara busquen certs contactes com dobladors, músics i «frikis» amb coneixements elevats en videojocs de terror. No se'ls pagarà res, però com a mínim faran alguna cosa de la que es podran sentir orgullosos.

Sebastián Peinado

Fotogrames de la pel·lícula zombifobia

Roadshow

ROADSHOW: un grup de gent que viatja per diverses ciutats o llocs per tal d'oferir espectacles d'entreteniment. També se'n diu de l'espectacle mateix.

Anem per la carretera... però, en tornem?

Quan aquell dia vam arribar a classe no ens imaginàvem que aquella sortida al teatre Enric Granados que faríem poca estona després i on tots hi vam anar alegres, es convertiria en un sotrac tan fort.

Tot va començar amb una presentació amb música i festa, com si d'una discoteca es tractés. El «dj» ens deia que la festa era el millor i que per beure una mica més no passaria res. Tota la gent l'animava i li deien que tenia raó.

De cop es va aturar la festa i es va encendre un projector que ens mostrava unes imatges horroroses d'accidents de trànsit, ja fossin causats per cotxes o per vianants.

Cada dia sentim parlar sobre accidents, alcohol, drogues, velocitat... Però mai en fem cas, com que mai ens ha passat a nosaltres... passem de les coses que sempre ens prohibeixen. Sempre és temptador anar més enllà dels límits.

Durant una bona estona van intervenir un darrere l'altre un guàrdia urbà, un bomber, un infermer, una doctora, un jutge... Algunes intervencions van anar precedides de vídeos que posaven els pèls de punta i que els ajudaven en les explicacions. Cadascun d'ells va explicar com eren de dramàtiques les situacions que es trobaven quan havien d'intervenir en un accident de trànsit.

Aquests mateixos professionals, al contrari del que puguem pensar, no s'acostumen a aquestes desgràcies i van saber transmetre'ns, emocionats, les seves vivències i sentiments.

El més punyent, però, va ser el testimoni de dues víctimes reals d'accidents: una hi va perdre tota la família i l'altra va arribar en cadira de rodes. La majoria de les explicacions coincidien en alguns punts: festa, alcohol, velocitat, no portar el cinturó...

A l'acabar, ningú no es va aixecar de la cadira, i hi havia un silenci total en l'escenari. Sens dubte tots els alumnes participants en aquest Roadshow vam sortir impactats i conscienciats dels perills que ens esperen a la carretera si conduïm amb temeritat.

Redacció

L'ART DEL TIBET

El 18 d'Abril els alumnes de psicologia, els de religió, i alguns de l'optativa de revista van anar a visitar una exposició a la fundació La Caixa, anomenada *L'art del Tibet*.

Allà ens va atendre una guia que ens va fer una explicació sobre la cultura i l'art tibetà, centrades en la religió budista mahaiana. Sobre la cultura ens va explicar la relació entre diferents figures místiques del budisme mahaiana, i els actes rituals que feien els budistes a més de les jerarquies socials

establertes al Tibet. A la part de l'art, vam conèixer el significat dels diferents símbols budistes, com ara la flor de lotus, símbol de puresa espiritual, o l'espasa, a més de les diferents postures de buda, també símbols de les diferents etapes de la seva vida, i la significació de les formes pedagògiques. Va ser una visita molt interessant per conèixer i entendre altres cultures.

Oriol Bresolí

Mirall Trencat

recordem Mercè Rodoreda

Surt un noi, però no sembla un actor. És cert, es posa al davant de l'escenari i ens mira. Comença a explicar l'obra que estem a punt de veure i també ens diu el motiu de per què es fa. Ens presenta el títol i s'ama-ga... Durant cinquanta minuts vam veure una de les millors obres escrites per Rodoreda, on es reflectia clarament que les dones no sempre aconseguien estar amb les persones que estimaven. La Teresa, una dona casada per segona vegada, va tenir dos fills, encara que només hi vivia amb un, i tres néts, la nena però, no és de la seva sang. Estimava el seu marit, però sentia alguna cosa més pel notari de la família.

Amb aquest resum sembla una novel·la rosa, però també tracta la psicologia dels personatges i moments històrics, ja que acaba quan finalitza la guerra civil espanyola. Una de les coses importants a assenyalar, és que hi ha molt simbolisme en

aquest relat.

L'obra? *Mirall trencat*, de Mercè Rodoreda, en una de les representacions multitudinàries, amb motiu dels cent anys del seu naixement. El lloc? «Fundació La Caixa». I qui va anar? Els alumnes de Català de 1r de Batxillerat, l'11 de març.

Després de veure l'actuació, va haver un torn de preguntes, on amb un to amigable i distès ens van resoldre dubtes, es posaren en comú opinions i vam poder veure l'altra cara de l'actor. Quan està treballant pot semblar el pitjor dels pitjors, però després de la funció deixa de banda el personatge i pot ser un bon amic.

Per la meva part em va agradar, encara que només durava una hora, hi ha coses que no necessiten més temps per quedar clares.

Redacció

★ INTERCANVI ★

El passat mes d'abril, un grup de vuit alumnes americans acompanyats de les seves dues professores van venir al nostre institut per realitzar un intercanvi. Abans, havien estat uns dies a Madrid coneixent la capital espanyola, i també a Toledo. Els vuit dies que van estar amb nosaltres van ser un no parar. Dijous van visitar la Seu Vella i el carrer Major i a la tarda el Museu de Lleida. Divendres vam estar tot el dia a Barcelona. Dissabte tocava l'excursió a Montserrat i per la nit tots junts a la *Wonder*. Diumenge fou la jornada de bitlles, entrepans quilomètrics i megahamburgueses. Dilluns, després de classe, vam

sortir a passejar per Lleida i vam acabar al *Dirty Dream*. Dimarts el grup d'americans van anar a Tarragona i amb la poca estona que van gaudir de la platja ja van tornar una mica "tomatets". Dimecres vam fer un sopar de comiat i vam sortir una estona per la zona de Ricard Vinyes. Finalment, dijous a les 5.45 els vam acompanyar a l'autocar on ens vam acomiadar. Fins sempre!!!! Va ser una experiència molt divertida i, a més a més, vam comunicar-nos en ANGLÈS!!!!

Americans i catalans, enguany nosaltres érem els amfitrions

Marc Herrero, Sandra Lafita, Sandra Puértolas, Sinead

C AIXAESCENA 2008

«La comèdia de l'olla»

Un any més l'IES Joan Oró ha participat en el projecte teatral, CaixaEscena. Aquesta iniciativa promoguda per l'Obra social de la Caixa i reconeguda pel Departament d'Educació pretén acostar el gènere teatral als joves estudiants de Secundària i convertir-lo en un eix transversal des del qual hom es pot acostar al fet literari, històric, lingüístic, artístic, etc.

L'obra d'enguany és una comèdia, *La comèdia de l'olla* de l'escriptor llatí Titus Maccius Plautus (segles III-II a C). Plaute és autor de 21 comèdies fetes a la manera grega, és a dir, l'acció es desenvolupa a Grècia i els seus personatges són grecs

que vesteixen el *pallium* (nom del vestit típic grec), però adaptada a l'ambient romà.

Totes les seves obres tenen un fil argumental semblant i uns tipus de personatges fixos que li serveixen per aconseguir la seva finalitat: fer riure el públic.

Un personatge recurrent és el del vell (*senex*) estricte i furiós i de vegades avar, com és el cas del protagonista de *La comèdia de l'olla*. El vell Euclió només viu per amagar la seva troballa, una olla plena de monedes d'or, que protegeix i estima com el seu bé més preuat.

Aquest prototip d'avar tindrà en la literatura posterior hereus tan il·lustres com l'avar de Molière i altres.

El repte al qual s'han enfrontat les alumnes de l'optativa de teatre de tercer d'ESO no ha estat fàcil, i encara més

si tenim en compte que les actrius han hagut de representar dos o tres personatges diferents, la qual cosa ha suposat un esforç d'interpretació important.

Cal dir, a més, que totes han participat molt activament en l'adaptació de l'obra i la caracterització dels personatges.

Ha estat un treball divertit però intens. Us felicito.

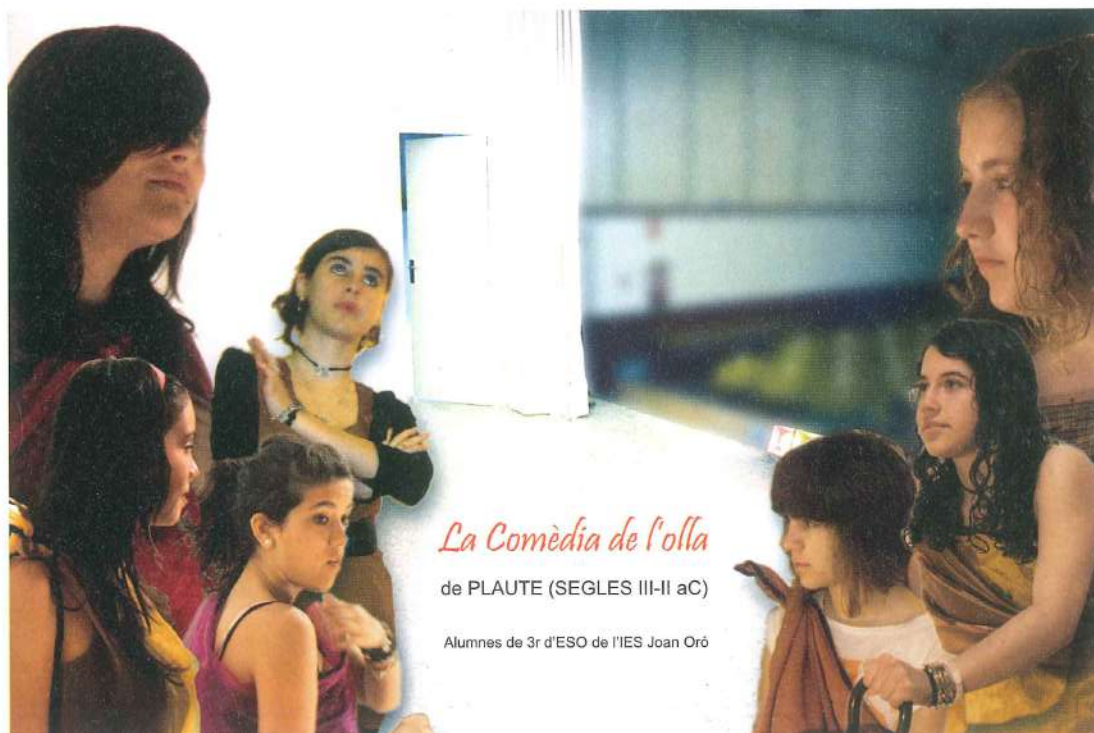
Durant l'última setmana de maig es representarà al saló d'actes del nostre institut.

Molta, molta merda!

P.S.: Vull agrair l'Anna Cabrera i la Rosa Martí la seva gran ajuda, a Gerard Balcells per la seva magnífica escenografia i als alumnes d'Arts Gràfiques per la confecció del programa de mà de la representació.

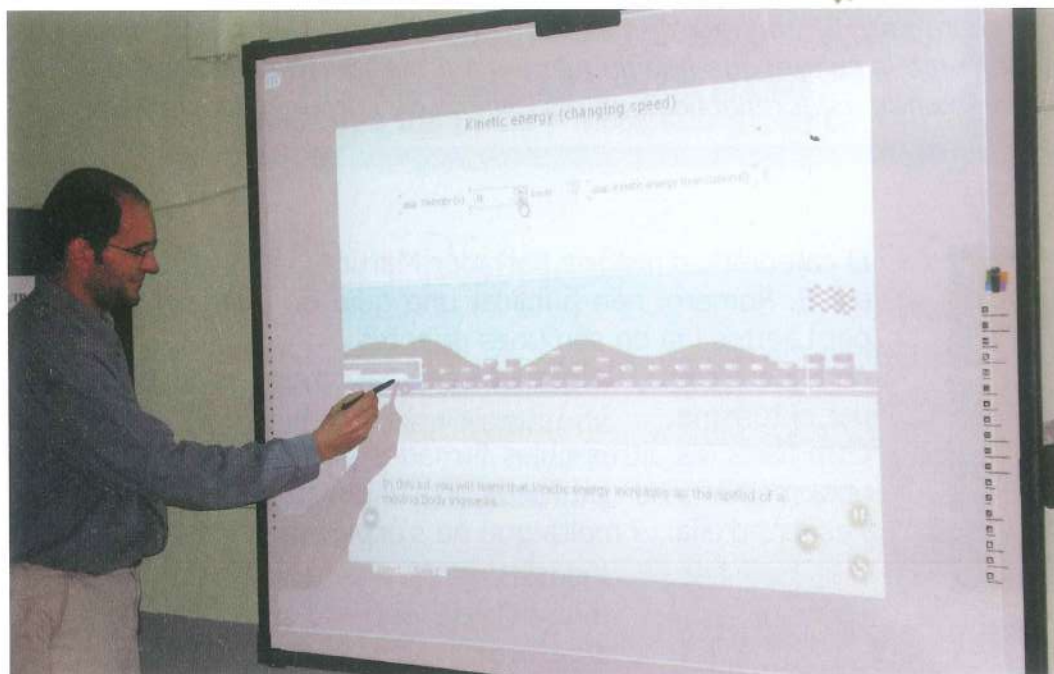
Marina Sorribes

Cartell de la representació de «La comèdia de l'olla», realitzat per un alumne d'Arts Gràfiques

pissarra digital interactiva

El crit de 'A la pissarra!' ja no ens ha de fer por. Al nostre centre fem servir la 'pissarra digital' per exposar les lliçons a classe. Però no només els professors sinó també els alumnes.

El professor Oriol Llobera fent una demostració amb la pdi.

Aquest any estrenem en el nostre institut una sala dotada amb PDI (pissarra digital interactiva). Amb aquest nom es coneix un aparell que possiblement constitueix un dels millors instruments que tenim avui en dia per ensenyar i aprendre en l'aula. Una pissarra digital interactiva és un sistema integrat per un ordinador multimèdia connectat a Internet i un videoprojector (canó de projecció) que projecta sobre una pantalla tàctil. Així enlloc d'utilitzar el ratolí, es fa servir un punter que dibuixa o "clica" directament sobre la pantalla.

La "pissarra digital interactiva" permet de projectar i comentar en les classes qualsevol document o treball realitzat pels professors o els estudiants, i constitueix una

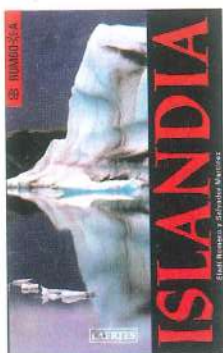
finestra a través de la qual poden entrar a les aules (per fi!) una enorme quantitat de recursos educatius que proporcionen els mitjans de comunicació o Internet. A més a més, l'ús de la "pissarra digital" resulta extremadament senzill per a tots, ja que no es requereixen més coneixements informàtics que saber escriure amb l'ordinador i navegar per Internet.

Aquesta disponibilitat de tota mena d'informació a l'aula i la possibilitat de la seva visualització conjunta facilita el desenvolupament de treballs cooperatius per part de grups d'estudiants i la seva posterior presentació a tota la classe.

Oriol Llobera

NOTÍC-IES

A més de la publicació del llibre del Sr. J. M. Rodríguez «El vasco que salvó al imperio español» (veure pàg. 5) , hi ha hagut en un molt breu espai de temps diverses notícies relacionades amb la cultura que han tingut com a protagonistes professors de l'IES Joan Oró. Totes elles han estat reflectides en els mitjans de comunicació lleidatans.

El catedràtic d'història Salvador Martínez, junt amb el també professor E. Romero, han publicat una guia de viatge d'Islàndia, editada per Laertes i ja en són unes quantes...

Aquesta remota, volcànica i gelada illa és un descobriment recent per al turisme.

Com totes les altres guies firmades per S. Martínez es tracta d'una obra molt amena i profunda on s'hi pot trobar tota la informació que s'espera d'ella... i molta que no s'esperava.

Tot va començar amb un *bloc* sense més pretensions, però el seu èxit a internet va portar els seus creadors a escriure un llibre inspirat en el recorregut d'aquest *bloc*.

Em dic Mireia (i el meu cony es diu Carlitos) és un llibre escrit pels professors Mir Roy i Manel Riu, ambdós casats (entre ells, per més senyes).

La temàtica del llibre versa sobre... bé, que no està prou clar?

A l'auditori Enric Granados es va interpretar el passat 21 de maig a càrrec de l'Orquestra Sinfònica L'Intèrpret, l'òpera *La Gàbia Daurada* composta pel músic i professor del Joan Oró, David Esterri.

Aquesta obra està basada en un llibret del poeta Pere Pena i ja l'han pogut presenciar més de 3200 espectadors. El concert es va complementar amb un "medley" de temes irlandesos orquestrats també pel mateix compositor.

CALEFACCIÓ

GAS BUTÀ
PROPÀ
GAS NATURAL

ELECTRICITAT

CLIMATITZACIÓ

FONTANERIA

MANTENIMENT

C/. Casagualda, 48 - 25005 LLEIDA

Tlfs.: 973 22 11 78 / Mòbil: 609 31 98 67

Concurs Josep Pernaut

Un alumne de l'IES Joan Oró, Abraham Lorenzo, ha estat finalista del concurs *Josep Pernaut* de periodisme, convocat per l'IME, en la modalitat d'articles d'opinió, al qual es van presentar uns 400 participants.

El dia 22 d'abril va participar en l'enregistrament d'una maqueta amb la lectura dels articles guanyadors que després seran emesos a través de les diferents cadenes de ràdio de Lleida.

L'entrega de premis es va dur a terme el dia 24 d'abril al Saló de Plens de la Paeria on l'alcalde i l'escriptor que dona nom al premi van pronunciar unes paraules.

El text, d'esperit crític, pretenia fer reflexionar sobre un problema d'actualitat com són els maltractaments que pateixen les dones. Sempre basant-se en fets reals i experiències que persones properes a l'escriptor havien viscut.

«Viure l'experiència de ser finalista del premi Josep Pernaut de periodisme, premi força important dins de la ciutat de Lleida, va ser un motiu de gran satisfacció per mi».

Enhorabona!

L'Abraham rebent el premi de mans de l'alcalde sr. Ros

Un mar de paraules

La Ting Ting ha quedat finalista del concurs literari «Un mar de paraules» convocat pel Departament d'Educació.

El seu conte *Bian Hua* (canvi) ha quedat classificat entre els 15 millors de tot Catalunya en la categoria de batxillerat.

El lliurament de premis i diplomes es va celebrar el 22 de maig a la Plaça del Rei de Barcelona dins d'un acte festiu «la nit del diàleg», que es farà simultàniament a 37 països de l'àrea mediterrànea en commemoració de l'Any Internacional de les Llengües i el Diàleg Intercultural.

L'acte va comptar amb la presència de les autoritats educatives de la Generalitat de Catalunya.

Redacció

Toni Chamizo

Pintura i Decoració

Passeig de Ronda, 39 3r 2a
25006 - Lleida

Tel. 973 28 00 28
Tel. Mòbil 619 24 31 02

GUANYADORS DEL TALLER DE TEATRE:

«CONTE D'HIVERN» I «LES ALEGRES CASADES DE WINDSOR»

Amb «De veritat és important la veritat, diu Shakespeare», va començar la 17a mostra de tallers de teatre que organitza l'obra social «La Caixa» amb la col·laboració del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya a Lleida.

En aquesta mostra de tallers es realitzen adaptacions lliures de comèdies de William Shakespeare. Els nostres alumnes de 3r-B d'ESO i Aula Oberta de l'IES Joan Oró van realitzar el taller *Conte d'hivern*. Els alumnes de 4rt-A d'ESO, també van realitzar un taller: *Les alegres casades de Windsor*. Tots els alumnes van aprendre, treballar i valorar el que suposa una activitat de teatre, mitjançant la col·laboració de professionals d'aquest món que ens van ajudar en tot moment.

La representació final d'aquest taller es va realitzar a l'Auditori del Centre Social de la Fundació La Caixa. Malgrat les adversitats que van passar els nostres participants, moments difícils, daltabaixos i molts etc., l'IES Joan Oró va resultar l'institut guanyador en la representació de les dues obres on van participar.

Els nostres alumnes de 3r-B, Aula Oberta i 4rt-A, van resultar guanyadors per actitud, concentració, disciplina i treball d'equip en la representació teatral *Conte d'hivern* i *Les alegres casades de Windsor*.

Així que si recordem el que diu Shakespeare «De veritat és important la veritat»... Nosaltres podem dir:

SI ÉS VERITAT I ÉS IMPORTANT QUE L'IES JOAN ORÓ VA RESULTAR GUANYADOR DE LA 17ª MOSTRA DE TALLERS DE TEATRE.

FELICITATS!!! 3r-B D'ESO, AULA OBERTA, 4t-A i les Respectives Tutores: Teresa Jauset, Noèlia Escuer i Mercè Castillo.

Us desitgem moltíssima sort en la següent representació de teatre, on els nostres participants guanyadors, realitzaran una representació teatral més selectiva i completa. Us informarem tan aviat com en tinguem notícies!

N. Escuer

Imatges de l'obra «Les alegres casadees de Windsor» representada pels alumnes de 4t d'ESO

Foto del grup, acompanyats pel director

Les alegres casades de Windsor

Aquesta història transcorre a Windsor (Regne Unit) en un hostal de la lligacama. Narra la història d'un conflicte entre un home, el senyor Falstaff, i les senyores Windsor.

En l'obra es presenten 3 enganys:

- * Sr. Falstaff vol robar els diners del Sr. Ford posant-li les banyes amb la Sra. Ford.
- * El Sr. Ford vol enxampar la seva dona in fraganti amb l'altre home.
- * La Sra. Ford vol venjar-se de John Falstaff i de passada posar en ridícul la gelosia del seu marit.

L'obra comença amb tres coristes i un criat que estan en un hostal. A mesura que va

arribant-hi gent, tots expressen la mateixa opinió del senyor Falstaff: que és un interessat pels diners. Quan arriben les senyores Page i Ford tramen un pla per enganyar i posar-lo en ridícul. El pla els surt a la perfecció: el llancen al Tàmesi. Quan ja s'han venjat confessen la veritat: que elles havien fet un pla perquè John Falstaff pensés que estaven enamorades però no, el volien agafar in fraganti.

És una obra sobre gelosia, sospites, embolics, malentesos, amor, odi, venjança i un gran interès pels diners.

Redacció

Durant i després de la representació de «Conte d'hivern»

Els nostres alumnes van fer la seva última representació dins la 17ª Mostra de Teatre per Instituts de Secundària juntament amb alumnes de l'IES La Caparrella a la Fundació La Caixa els dies 28 i 29 d'abril. Es van representar les obres *Al Vostre Gust*, *Conte d'Hivern* i *Les Alegres Casades de Windsor*. Amb aquestes obres van tancar un període d'intens treball on tots els alumnes van mostrar les seves habilitats artístiques tot millorant l'ús del català i enfortint la seva relació d'amistat.

La Mostra de Teatre va concloure el dia 5 de maig amb l'obra *Els Contes de Canterbury*, en la qual actuaven alguns dels seus professors de teatre, va haver-hi una exposició de fotos fetes al llarg de les diferents representacions de la Mostra i l'entrega de samarretes de record.

Redacció

Enguanys l'Institut Joan Oró ha participat en el XXIII Concurs Bíblic organitzat per la Federació de Cristians de Catalunya.

La temàtica tractada aquest curs ha estat "Jesús cura i perdona". Tots els alumnes de religió de 1r d'ESO van elaborar un treball conjuntament amb la professora en què demanaven que l'exemple de Jesús ens ajudi a complir la nostra obligació d'acollir, comprendre i acompanyar els nostres malalts ajudant-los a viure la seva situació de dolor i experiència de la seva malaltia, per petita que aquesta sigui.

L'alumna Amiliber Jiménez ha estat guardonada amb el 3r premi i tots els alumnes han rebut un accèssit per la seva participació. Enhorabona a tots i totes!!!

Mt 7,12 "Feu als altres tot allò que voleu que ells us facin."

Alumnes participants: Josep Asemma, Edgar Silva, Francisco Franco, Amiliber Jiménez, Camelia Galatana, Cyrane Maiva Ngandjui, Jordan Otero, Daniel Vera, Jaume Fenoll

Mª Pilar Ichart

L'hortet d'en Felip (i dels seus alumnes)

El Felip Cuadrat i els alumnes de l'aula oberta s'han encarregat de muntar un hortet i de plantar-hi diferents varietats de verdures i d'altres productes vegetals. Ara només cal seguir tenint-ne cura i esperar que doni els fruits... la cosa pinta prou bé, no?

DIS-MOI CE QUE TU PRENDS COMME PETIT-DÉJEUNER ET JE TE DIRAI COMMENT TU ES!

Nous sommes des élèves de la 3e année d'ESO et nous nous appelons: Ana, Derrick, Joan, Sergio et Xavier. Au long du premier trimestre nous avons suivi des cours de nutrition, c'est pour cela que pouvons vous dire que bien manger est essentiel pour garder la forme et la santé. En plus les repas doivent être variés et avec toutes les catégories d'aliments représentées.

Cette année nous avons suivi aussi des cours de français, voilà pourquoi nous voulons vous montrer nos progrès tout en vous parlant du petit-déjeuner. Vous savez, le petit-déjeuner est un moment essentiel dans l'équilibre alimentaire et il n'y a pas une seule option.

Nous vous proposons de jouer avec nous. Choisissez votre petit-déjeuner habituel et découvrez quelque chose à propos de votre caractère.

Bon appétit!

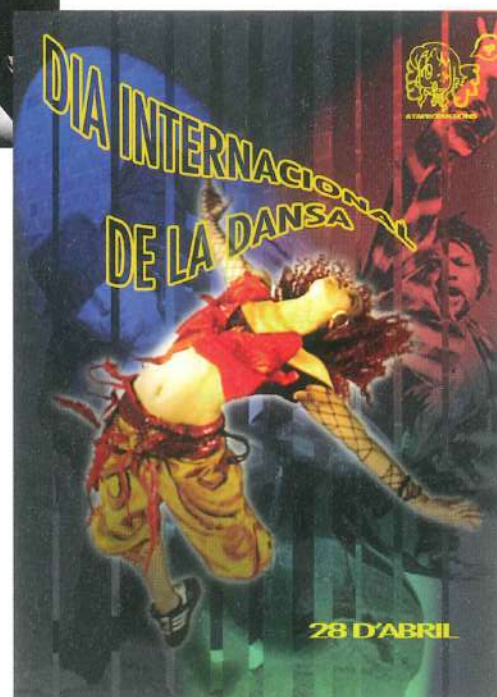
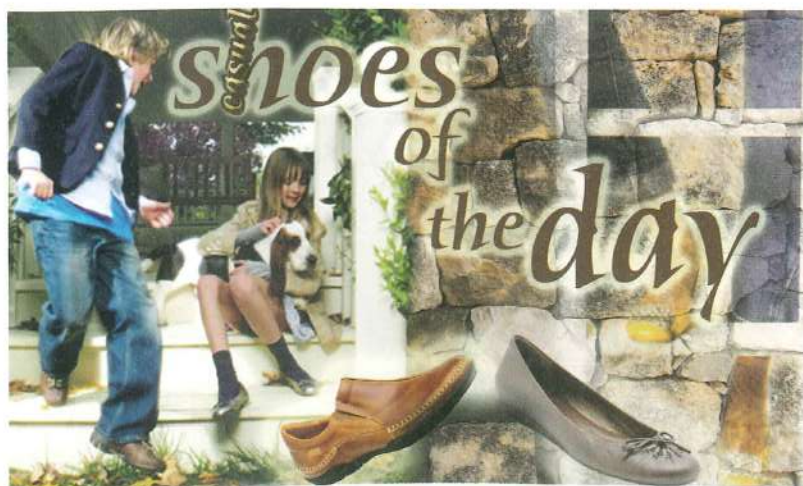
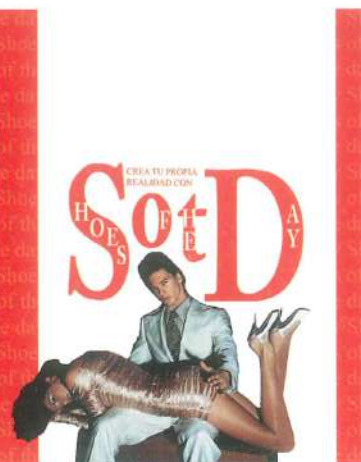
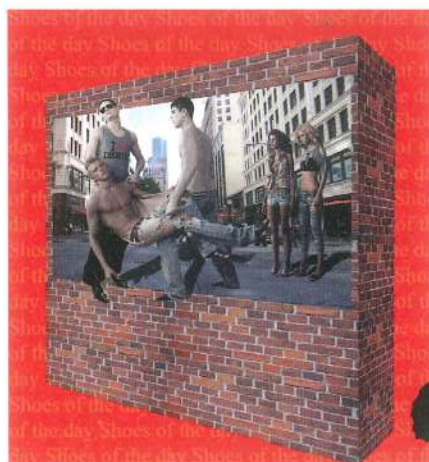
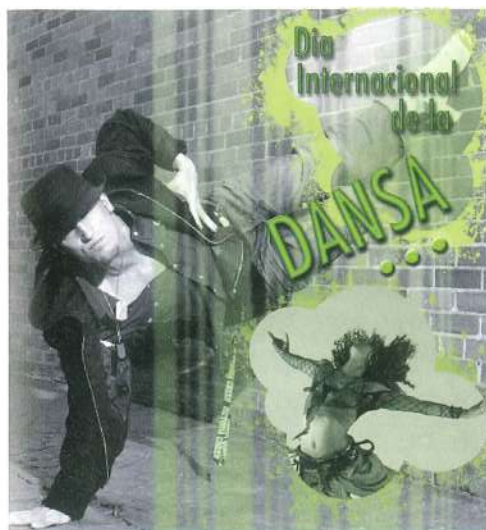
Si vous avez l'habitude de prendre le petit-déjeuner:

Traditionnel	Léger
	
Vous serez plutôt:	Vous serez plutôt:
Honnête Tranquil Généreux	Tenace Sportif Énergique

Campagnard	Sucré
	
Vous serez plutôt:	Vous serez plutôt:
Spontané Heureux Montagnard	Sensible Affectueux Gourmand

Cartells Arts Gràfiques

Una de les eines més potents i amb més possibilitats en la Preimpressió és el conegut programa de retoc d'imatges Photoshop. Un cop els nostres alumnes del Cicle Formatiu de Grau Mitjà en comencen a conèixer el seu funcionament, els proposem exercicis com els que veieu a sota. Es tracta de dissenyar cartells d'un tema en concret com el del *dia internacional de la dansa*, publicitat d'unes sabates o cartells contra el SIDA. En sabríeu triar quins us agraden més?

THE COLOURS

... segona i última part del conte.

...
'OK! Listen everybody!' But the shrieks continued. 'Guys! Listen!' It was useless again and the Teacher felt a sudden fury. 'PUT A SOCK IN IT!' The Colours stopped talking and looked at their Teacher scared. 'Oh, sorry! I didn't mean to be so impolite but you weren't paying attention'. The Teacher was no longer angry and continued as though she hadn't lost her temper a moment ago. 'First of all, you did really well in the debate because we could listen to a lot of different opinions. You spoke openly and you were honest but you didn't show respect to each other in most of the cases. You only admitted your opinion as the true one and you tried to take down the other theories. You were like beasts trying to protect their young and that's no good because we can learn from the opinions of our partner.' The Colours listened with a guilty face. 'Anyway, that's what I tried to cause'. The Teacher swallowed. 'My question wasn't very difficult but your answers were in general very selfish. Do you think the sky would be important if there weren't any mountains or living beings? Do you think the mountains would be so green if there weren't any rivers? Do you think the sea would be so active if there was no moon, which by the way is white? Human blood is red but not all the vital fluids are red. How can you say your Colour is the most important one if you depend on other Colours? In my view, all of you are equally important and the essence of the Colours is your continuous combination in the world'.

The Colours looked surprised and some of them even shouted a loud 'WHAT!?' as though they couldn't accept what the Teacher had just said.

'You can say that you believe that a Colour is more important than another, but that's actually only your own opinion, it's not the truth. So, what is the truth?' The Teacher paused and thought for a while. 'Maybe we can say that all of you have your significance and, if one of you was annihilated, the world wouldn't look as beautiful and well-ordered'.

'Why are you telling us that?' asked Mr. Orange.

'Because I wanted to make you think about what the real truth is. We can have a point of view, a colour in our mind, when we think about a topic. However, that doesn't mean that our opinion is true. We must be aware of that because being a tolerant person helps us to be more responsible, confident and respectful. Our opinion may be wittier, sillier or more sensible than the others, but it will never be true. The truth doesn't exist'.

'So, what can we do?' asked Ms. Black.

'Well, we can listen to everybody's opinion and then try to improve our own opinion and make it as universal as possible so that it can be widely accepted. When I say universal, I mean a reasoned opinion and unrestricted to particular cases. In this way, we won't get to the Truth but at least we will have a common point of view shared with other people, instead of a selfish, narrow-minded and restricted opinion'.

The Teacher ended her speech as the bell rang. The silence took the soul of the Colours and they stayed still for a while. They were thinking about what the Teacher had just said and they felt as though they had learned something very important.

Eric Miranda

INSTITUT D'ENSENYAMENT SECUNDARI

JOAN ORÓ

Ctra. Saragossa, Km. 464,2

25194 Lleida

Tel. 973 268 399 Fax 973 275 662

correu electrònic: iesjoanoro@xtec.cat

web: www.iesjoanoro.cat